

Pērkons dārd jau 25 gadus

Jubilejas koncertā uz skatuves kāps gandrīz 100 cilvēku

Rokgrupa Pērkons savas pastāvēšanas 25. gadadienu gatavojas svinēt ar vērienu. Nākamsestdien Dzintaru koncertzālē notiks trīsdaļīgs koncerts ar daudzu viesu piedalīšanos, par ko sīkāk Neatkarīgo informēja grupas līderis Juris Kulakovs.

Trīs daļas

Koncerta pirmā daļa solās būt samērā nopietna, un laikā, kad Pērkons kopā ar Nacionālo bruņoto spēku štāba orķestri, dūdu un bungu grupu Auļi, kori Ave sol, Dobeles zemessargu ansambli, folkdziedātāju Zani Šmiti un Rīgas Doma skolas audzēkņi Oskaru Tomu Līberu izpildīs kantāti Vēstules uz bruģa, dziesmu par gulbi faniem nevajadzētu pieprasīt.

"Tā ir kantāte, kas rakstīta barikāžu dienu 15 gadu atceres pasākumiem, kuri notika šogad janvārī," saka J. Kulakovs, piebilstot, ka skaņdarbs ir svaigākais Pērkona veikums. Kantāte speciāli aranžēta rokgrupai un orķestrim, taču nepieciešamības gadījumā šo 45 minūšu skaņdarbu tīri tehniski var nospēlēt arī tikai Pērkons. Tiesa, tas nav darīts un, kā saka, J. Kulakovs, visticamāk, arī netiks darīts. Kad izsaku bažas, vai tik daudz cilvēkiem pietiks vietas, J. Kulakovs tikai nosmejas: "Ja jau varēja 16. janvārī, kad notika pirmatskaņojums, izvietoties uz Nacionālā teātra skatuves, tad uz Dzintaru skatuves gan jau vietas pietiks. Bet iesaistīti ir tuvu pie simts cilvēkiem".

Par viesiem šīs nedēļas nogalē skaidrības vēl nebija. Noteikti uzstāsies Menuets, turklāt dziedot tieši Jura rakstītas dziesmas, vismaz dažus dalībniekus solījies deleģēt Kosmoss, iespējams, ieradīsies Līvi, kas varētu nospēlēt Lakstu gaili. Starp citu, atceroties astoņdesmitos gadus, J. Kulakovs stāsta, ka tolaik tieši ar Līviem un Mārtiņa Brauna vadītajiem Sīpoliem izveidojušies vislabākie kontakti un savstarpēja sapratne.

Gaidāms, ka spēlēs arī Jāzeps Mediņa mūzikas vidusskolas stīgu kamerorķestris – galu galā Pērkona dalībnieki J. Kulakovs, Juris Sējāns un Nauris Puntulis savulaik mācījušies tieši Mediņos. Samērā ironiski

J. Kulakovs saka, ka viesu statusam atbilstot arī Latvijas Nacionālās operas tenors N. Puntulis. "Ar mums kopā viņš uzstājas tikai lielos svētkos," teic J. Kulakovs. Varbūt uzstāsies arī grupa Laime pilnīga, kurā Reinis Sējāns kādreiz spēlēja bungas un kura Bildēs lieliski atskaņoja Zelta blusu. "Mums pašiem to izdarīt vokālo grūtību dēļ ir problemātiski," ironizē J. Kulakovs.

Trešās daļas noslēgumā kopā ar Pērkonu atkal varētu muzicēt pūtēju orķestris. Šo rindu autoram bija aizdomas, ka tas itin labi varētu nospēlēt Mākslas darbi rodas mokās, atbrīvojot Juri no tubas nešanas un pūšanas, taču Pērkona līderim prātā ir cits pārsteigums – viņš cerot paspēt kopā ar orķestri aranžēt Baletomāniju (saksofona partiju gan Juris Sējāns nevienam negrasoties atdot).

Kad dzimšanas diena?

Pieklājības likumi prasa, lai jubilāri šūpļa svētkos tiktu sveikti akurāt dzimšanas dienā, taču attiecībā uz Pērkonu tas ir pagrūti. "Precīzo datumu (kad dzima grupa Pērkons) neviens neatceras. Lai to noskaidrotu, būtu jāveic pamatīgi pētījumi un izrakumi arhīvos," saka Juris. Taču viņš ir gatavs likt galvu ķīlā, ka pirmā vairāk vai mazāk publiskā uzstāšanās notika Mākslas akadēmijas karnevālā 1980. un 1981. gadu mijā. "Karnevāli parasti notika decembrī, bet, ja tos nepaguva sarīkot, tad pārcēla uz semestra sākumu – janvāra beigām vai februāri. Tātad mūsu pirmais koncerts bija vai nu 1980. gada decembrī, vai 1981. gada sākumā," rēķina J. Kulakovs, atgādinot, ka tolaik Mākslas akadēmijas karnevāli bijusi slēgta padarīšana, kurā nepiederošiem radušās lielas grūtības ar iekļūšanu. "Var teikt, ka tā bija progresīvākā ballīte Rīgā," viņš smeļ. Tāpēc,

iespējams, par atskaites punktu jāņem 1981. gada 17. marts, kad Māra Melgalvja dzimšanas dienas sakarā Mazajā ģildē notika viņa dzejas autorvakars un tika izpildīta Mākslas darbu programma.

Demokrātiskas diktatūras vadībā

Tas, ka Pērkons astoņdesmito gadu sākumā bija Latvijas progresīvākā rokgrupa, jau uzskatāms par aksiomu – un ne jau tikai tādēļ, ka viņi, šķiet, pirmie sāka koncertos izmantot pirotehniskos efektus, kas kopā ar grandozo mūziku vecākajai paaudzei varbūt likās pārāk radikāli.

Tajā pašā laikā Pērkona sākotnējā perioda mūzika ir grūti definējama. Jautāju Jurim, kurš ir visu dziesmu autors, vai bijušas kādas konkrētas muzikālās ietekmes no ārzemēm. Izrādās, ka viņš pats lielāko uzmanību pievērsis tolaik atzītākajiem taustiņinstrumentālistiem rokmūzikas pasaulē Kītam Emersonam un Rīkam Veikmenam, jo vēlējies kļūt par viņiem līdzīgu taustiņvirtuozu. Kopā ar grupu Arka (mediņu mūzikas vidusskolas studentu grupa) viņš kādā skatē arī saņēmis diplomu kā labākais taustiņinstrumentālists. Rokmūzikas ziņā – esot jūtama muzikāla radniecība starp Balādi par gulbi un rokmūzikas himnu Smoke On The Water. Bez Deep Purple esot jūtama arī Status Quo ietekme, jo Jurim patīcis viņu baltais rokenrols bez blūza intonācijām. Pats viņš ar interesi klausījies arī glemroka grupas, poproku (Sweet), kā arī mūziķus ar akadēmiskās mūzikas tradīcijām, piemēram, Queen (Bohemian Rhapsody).

Kā grupas līderi J. Kulakovs sevi raksturo – demokrātisks diktators. "Lēmumi tika pieņemti, ņemot vērā visus viedokļus, bet gadījumos, kad biju pārliecināts par savu taisnību, tad teicu – rota, molčāķ!*" viņš atzīst.

Jautāts, vai nebūtu pienācis pēdējais laiks atjaunot tarifkācijas, kas savulaik, lai gan bija arī cenzūras ierocis, tomēr zināmā mērā garantēja, ka uz lielās skatuves, radio un TV netiek diletanti, Juris saka, ka zināms racionāls domu grauds tajā ir. Pērkonom jau nu problēmu nebūtu...

* Rota, klusēt! (krievu val.)